

Datum van inontvangstneming : 11/03/2021

Zaak C-56/21

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

29 januari 2021

Verwijzende rechter:

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos vyriausybės
(Litouwen)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

16 oktober 2020

Verzoekende partij:

„ARVI” ir ko UAB

Verwerende partij:

Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų
ministerijos

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA PRIE LIETUVOS RESPUBLIKOS
VYRIAUSYBĖS (commissie voor fiscale geschillen bij de regering van de
Republiek Litouwen)**

BESLISSING

**BETREFFENDE DE KLACHT VAN „ARVI” IR KO UAB VAN 8 JUNI
2020**

Nr. S-187 (7-157/2020) van 16 oktober 2020

Vilnius

De commissie voor fiscale geschillen bij de regering van de Republiek Litouwen (hierna: „commissie fiscale geschillen”) [omissis] [namen van de leden van de commissie fiscale geschillen] heeft de klacht onderzocht van de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid „ARVI” ir ko UAB (hierna: „Arvi” of „verzoekster”) van 7 augustus 2020 betreffende besluit nr. 69-79 van de Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

(nationale belastinginspectie bij het ministerie van Financiën van de Republiek Litouwen; hierna: „belastinginspectie” of „centrale belastingdienst”) van 23 juli 2020 (hierna: „bestreden besluit”). [omissis] [namen van de vertegenwoordigers]

De commissie fiscale geschillen heeft het volgende vastgesteld:

Artikel 267 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (oud artikel 234 EG) bepaalt dat, indien een vraag betreffende de uitlegging van door de instellingen van de Europese Unie vastgestelde handelingen die onder de bevoegdheid van het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: „Hof van Justitie”) vallen, wordt opgeworpen voor een rechterlijke instantie van een der lidstaten, deze instantie, indien zij een beslissing op dit punt noodzakelijk acht voor het wijzen van haar vonnis, het Hof van Justitie kan verzoeken om over deze vraag een uitspraak te doen. In het arrest van 21 oktober 2010, Nidera Handelscompagnie (C-385/09, EU:C:2010:627), heeft het Hof van Justitie geoordeeld dat de commissie fiscale geschillen een rechterlijke instantie is in de zin van artikel 234 EG (en dus ook in de zin van artikel 267 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie).

Toepasselijke bepalingen

Unierecht

- 1 Volgens artikel 288, alinea 3, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie is een richtlijn verbindend ten aanzien van het te bereiken resultaat voor elke lidstaat waarvoor zij bestemd is, maar wordt aan de nationale instanties de bevoegdheid gelaten vorm en middelen te kiezen.
- 2 Artikel 137, lid 1, van richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (hierna: „richtlijn”) bepaalt:

„De lidstaten kunnen aan de belastingplichtigen het recht verlenen voor belastingheffing ter zake van de volgende handelingen te kiezen:

- a) [...];
- b) de levering van een gebouw of een gedeelte ervan en van het bijbehorende terrein, met uitzondering van de in artikel 12, lid 1, punt a), bedoelde levering;

[...]” [or. 2]

Artikel 137, lid 2, van de richtlijn bepaalt dat de lidstaten de bepalingen voor de uitoefening van het in lid 1 bedoelde keuzerecht vaststellen.

- 3 Artikel 168 van de richtlijn bepaalt:

„Voor zover de goederen en diensten worden gebruikt voor de belaste handelingen van een belastingplichtige, is deze gerechtigd in de lidstaat waar hij deze handelingen verricht, van het door hem verschuldigde belastingbedrag de volgende bedragen af te trekken:

- a) de btw die in die lidstaat verschuldigd of voldaan is voor de goederenleveringen of de diensten die een andere belastingplichtige voor hem heeft verricht;

[...]”

4 Artikel 187 van de btw-richtlijn bepaalt:

„1. Voor investeringsgoederen wordt de herziening gespreid over een periode van vijf jaar, het jaar van verkrijging of vervaardiging der goederen daaronder begrepen.

De lidstaten kunnen evenwel de herziening baseren op een periode van vijf volle jaren te rekenen vanaf de ingebruikneming van de goederen.

Voor onroerende investeringsgoederen kan de herzieningsperiode tot maximaal twintig jaar worden verlengd.

2. Voor elk jaar heeft de herziening slechts betrekking op een vijfde deel, of, indien de herzieningsperiode is verlengd, op het overeenkomstige gedeelte van de btw op de investeringsgoederen.

[...]”

5 Artikel 188 van de richtlijn bepaalt:

„1. Investeringsgoederen die gedurende de herzieningsperiode worden geleverd, worden tot het verstrijken van de herzieningsperiode beschouwd als investeringsgoederen die voor een economische activiteit van de belastingplichtige worden gebruikt.

De economische activiteit wordt geacht volledig belast te zijn indien de levering van het investeringsgoed belast is.

De economische activiteit wordt geacht volledig vrijgesteld te zijn indien de levering van het investeringsgoed vrijgesteld is.

2. De in lid 1 bepaalde herziening wordt in één keer verricht voor de gehele nog resterende herzieningsperiode. Indien de levering van investeringsgoederen vrijgesteld is, kunnen de lidstaten er evenwel van afzien herziening te eisen, voor zover de afnemer een belastingplichtige is die de betrokken investeringsgoederen uitsluitend gebruikt voor handelingen waarvoor de btw in aftrek mag worden gebracht.”

Nationale bepalingen

- 6 Artikel 32, lid 3, van de Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymas (wet van de Republiek Litouwen betreffende de belasting over de toegevoegde waarde, hierna: „btw-wet”) strekt tot tenuitvoerlegging van de bevoegdheid van de lidstaten waarin artikel 137, lid 1, onder b), van de richtlijn voorziet, en bepaalt dat een belastingplichtige ervoor kan kiezen om op de bij deze wet voorgeschreven wijze btw in rekening te brengen voor naar hun aard onroerende zaken die krachtens lid 1 of lid 2 van dit artikel vrijgesteld zijn van btw, indien deze zaken worden verkocht of anderszins overgedragen aan een belastingplichtige die voor btw-doeleinden is geïdentificeerd, alsook dat deze keuze geldt voor een periode van ten minste 24 maanden vanaf de datum waarop zij is gemaakt, en ziet op alle relevante handelingen die door deze persoon worden verricht. De belastingplichtige moet zijn keuze maken op de door de centrale belastingdienst voorgeschreven wijze.
- 7 Artikel 58, lid 1, van de btw-wet bepaalt dat een btw-plichtige ondernemer voor goederen en diensten die worden aangekocht of ingevoerd, recht heeft op aftrek van voorbelasting of van btw bij invoer indien deze goederen en diensten bestemd zijn voor gebruik bij een van de volgende activiteiten van die ondernemer: 1) het leveren van goederen en/of het verrichten van diensten waarover btw verschuldigd is.
- 8 Artikel 67, lid 2, van de btw-wet bepaalt dat de btw-aftrek wordt herzien op de in dat artikel vastgestelde wijze: voor naar hun aard onroerende zaken geldt er een herzieningsperiode van tien jaar, gerekend vanaf het belastingtijdvak waarin de voorbelasting of btw bij invoer voor die onroerende zaken geheel of gedeeltelijk in aftrek is gebracht (in geval van substantiële verbeteringen aan een gebouw of bouwwerk [**or. 3**] geldt er voor de aftrek van voorbelasting over de aldus vervaardigde materiële investeringsgoederen een herzieningsperiode van tien jaar, gerekend vanaf het belastingtijdvak waarin de werkzaamheden zijn voltooid).

Artikel 67, lid 5, van de btw-wet bepaalt dat indien blijkt dat de materiële investeringsgoederen zijn gebruikt voor andere dan de in artikel 58, lid 1, van die wet genoemde activiteiten of verloren zijn gegaan, de btw-aftrek moet worden herzien in de btw-aangifte voor het belastingtijdvak waarin de feiten zich hebben voorgedaan, door het verschuldigde btw-bedrag dienovereenkomstig te verhogen (of het terug te geven btw-bedrag dienovereenkomstig te verlagen) (namelijk met het deel van de afgetrokken voorbelasting of btw bij invoer dat overeenkomt met de resterende belastbare periode tot het verstrijken van de termijn voor de herziening van de aftrek).

Voorgeschiedenis van het geding

- 9 De Kauno apskrities valstybinė mokesčių inspekcija (belastinginspectie voor het district Kaunas; hierna: „belastinginspectie voor Kaunas”) heeft een aantal controles verricht op de juistheid van de door Arvi in rekening gebrachte,

aangegeven en afgedragen belasting over de toegevoegde waarde (hierna: „btw”) en heeft op 15 april 2020 auditverslag nr. (7.45) FR0680-199 opgesteld, waarin zij constateerde dat Arvi geen btw in rekening had mogen brengen voor de onroerende zaak die Arvi in mei 2015 aan „Investicijų ir inovacijų fondas” UAB had verkocht. In de btw-aangifte voor het betreffende tijdvak diende Arvi derhalve voor dat investeringsgoed een herzien bedrag aan in aftrek gebrachte btw aan te geven, dat kon worden toegerekend aan het tijdvak vanaf mei 2015 tot het einde van de herzieningsperiode voor de aftrek, te weten december 2022. Bij besluit [omissis] van 22 mei 2020 heeft de belastinginspectie voor Kaunas het auditverslag goedgekeurd en heeft zij Arvi gelast een bedrag van 252 296 EUR tot voldoening van de btw te betalen, evenals daarmee samenhangende boeten en vertragingsrente.

- 10 Arvi was het niet eens met het besluit van de belastinginspectie voor Kaunas en heeft daarom een bezwaar ingediend bij de centrale belastingdienst, waardoor er een belastinggeschil is ontstaan. Bij besluit nr. 69-79 van 23 juli 2020 heeft de centrale belastingdienst het bezwaar van Arvi afgewezen en het besluit van de belastinginspectie voor Kaunas bevestigd. Arvi was het niet eens met dat besluit van de centrale belastingdienst en heeft een klacht ingediend bij de commissie fiscale geschillen.
- 11 De belastinginspectie voor Kaunas heeft vastgesteld dat Arvi op een als „voor ander gebruik” ingedeeld stuk grond van 2,7410 hectare, dat is gelegen in het dorp Kumelionys, gemeente Kumelionys, en dat werd gepacht van de aandeelhouders, een als „voor residentieel gebruik” ingedeeld bijgebouw met daarin een gymlokaal/fitnessruimte (hierna: „gebouw”) heeft opgericht, dat op 31 januari 2013 413 199,62 EUR (inclusief btw) aan geproduceerde investeringsgoederen vertegenwoordigde. Arvi heeft de productiekosten voor investeringsgoederen en de bijhorende btw aangegeven in haar btw-aangifte voor januari 2013.
- 12 Op 8 mei 2015 heeft Arvi het gebouw en het terrein aan „Investicijų ir inovacijų fondas” UAB verkocht voor een bedrag van 371 582,48 EUR (inclusief 64 489,52 EUR btw), en heeft zij aan deze onderneming diverse andere investeringsgoederen (sportuitrusting, trainingsmateriaal, een solarium, koelkasten, een televisie, zitzakken enz.) die zich in het gebouw bevonden of daar werden gebruikt, verkocht voor een bedrag van 70 838,96 EUR (inclusief 12 294,36 EUR btw).
- 13 De belastinginspectie voor Kaunas heeft vastgesteld dat Arvi, nadat zij in mei 2015 een oud gebouw had verkocht aan een belastingplichtige die geen geregistreerde btw-plichtige was, in strijd met artikel 32, lid 3, van de btw-wet in een later stadium btw in rekening had gebracht op basis van de verkoopprijs van het gebouw en de verkoop van de onroerende zaak in de btw-aangifte voor mei 2015 had aangegeven als een aan de btw onderworpen verrichting. De centrale belastingdienst heeft erop gewezen dat de koper een geregistreerde btw-plichtige moet zijn, wil een belastingplichtige ervoor kunnen kiezen btw in rekening te brengen. Arvi, die een oud gebouw had verkocht (dit feit wordt niet betwist), had geen keuzerecht, zodat zij geen btw in rekening had mogen brengen over de

verkoop van de onroerende zaak en de handeling had moeten aangeven als een van btw vrijgestelde verrichting. Derhalve diende Arvi, die de onroerende zaak in 2015 had verkocht, in de btw-aangifte voor mei 2015 het herziene in aftrek gebrachte btw-bedrag voor investeringsgoederen aan te geven, dat kon worden toegerekend aan het tijdvak vanaf de verkoop van de goederen tot het einde van de herzieningsperiode voor de aftrek. **[or. 4]**

- 14 De centrale belastingdienst heeft benadrukt dat de bepalingen van het Unierecht de lidstaten toestaan om eisen vast te stellen die zij passend achten bij het bieden van de keuzemogelijkheid om btw in rekening te brengen voor een van belasting vrijgestelde handeling. Lidstaten kunnen de vorm en de middelen voor de tenuitvoerlegging van richtlijnen kiezen (artikel 288, alinea 3, VWEU), en belastingplichtigen moeten de door de lidstaat voorgeschreven formaliteiten vervullen (artikel 178 van de richtlijn).
- 15 Uit de feiten van de zaak blijkt dat de koper van de onroerende zaak, „Investicijų ir inovacijų fondas” UAB, in de maand volgend op die van de verrichting van de handeling (namelijk in juni 2015) als btw-plichtige is geregistreerd. Ten tijde van de verrichting van de handeling had „Investicijų ir inovacijų fondas” UAB een verzoek om registratie als btw-plichtige ingediend. Haar eerste, op 18 mei 2015 gedane verzoek werd afgewezen.
- 16 Arvi stelt dat de in artikel 32, lid 3, van de btw-wet neergelegde voorwaarde dat de koper niet alleen een belastingplichtige, maar ook een geregistreerde btw-plichtige moet zijn, waardoor er geen keuzerecht is om btw in rekening te brengen bij binnenlandse leveringen van goederen aan belastingplichtigen die geen geregistreerde btw-plichtigen zijn, in strijd is met het beginsel van neutraliteit van de btw en het beginsel van vrije mededinging, en voorts geenszins verenigbaar is met de doelstellingen van de richtlijn en de rechtspraak van het Hof van Justitie. Ook beperkt een dergelijke voorwaarde, volgens welke een koper niet alleen een belastingplichtige moet zijn, maar ook als btw-plichtige moet zijn geregistreerd op het tijdstip waarop de handeling wordt verricht, het recht van de belastingplichtige (de verkoper) op aftrek van de btw in grotere mate dan krachtens de richtlijn is toegestaan, waardoor zij in strijd is met het beginsel van fiscale neutraliteit van de btw en met de kern van het btw-stelsel.
- 17 Arvi voert aan dat artikel 32 van de btw-wet moet worden uitgelegd in het licht van de artikelen 132, 135 en 137 van de richtlijn, die voorzien in een uitzondering op de regel, dat wil zeggen dat de gevallen van btw-vrijstelling waarin de richtlijn voorziet restrictief moeten worden uitgelegd omdat zij afwijken van het algemene beginsel dat elke door een belastingplichtige uitgevoerde levering van goederen of verrichting van diensten onder bezwarende titel aan de btw moet worden onderworpen. Het keuzerecht om btw in rekening te brengen moet daarentegen ruim worden uitgelegd omdat dit recht een waarborg is voor het beginsel van fiscale neutraliteit – dat de rechten van belastingplichtigen beschermt – en voor de gelijke behandeling van en de eerlijke mededinging tussen ondernemers die bij de productie- en leveringsketen zijn betrokken.

- 18 Arvi stelt dat de in de richtlijn neergelegde btw-vrijstellingen, bij hun omzetting in nationale wetgeving, niet mogen leiden tot resultaten die in strijd zijn met de doelstellingen van de richtlijn, dat wil zeggen dat deze vrijstellingen geen last voor het bedrijfsleven mogen worden in die zin dat het uitoefenen van het recht om btw in rekening te brengen uiterst moeilijk wordt gemaakt, waardoor de kern van het btw-stelsel wordt verstoord, het recht op aftrek wordt beperkt en het beginsel wordt ontkend dat de btw voor ondernemingen neutraal moet zijn en moet worden betaald door de eindverbruiker. Volgens Arvi rijst de vraag of de praktijk van de belastingdienst in strijd is met de doelstelling van het recht op aftrek waarin artikel 168, onder a), van de richtlijn voorziet, en of een dergelijke uitlegging in overeenstemming is met artikel 178, onder a), van de richtlijn en met de beginselen van fiscale neutraliteit en doeltreffendheid.
- 19 Arvi is van mening dat de belastingdienst de btw-wet op een formele manier heeft uitgelegd en toegepast zonder alle omstandigheden in aanmerking te nemen, en dat hij ook geen rekening heeft gehouden met de doelstellingen van de richtlijn. Volgens Arvi is de vraag aan de orde of de uitlegging van de belastingdienst volgens welke de btw-registratie van een afnemer geen formele vereiste is, maar de handeling is die het recht doet ontstaan om ervoor te kiezen btw in rekening te brengen, zich met artikel 214 van de richtlijn en met de doelstellingen van de richtlijn verdraagt, in het bijzonder wanneer er rekening wordt gehouden met de realiteit van de zaak, namelijk het feit dat de afnemer ten tijde van het verrichten van de handeling reeds een aanvraag tot inschrijving in het register van btw-plichtigen had ingediend en een maand na het verrichten van de handeling daadwerkelijk in dat register werd ingeschreven.
- 20 De commissie fiscale geschillen merkt op dat de btw-aftrekregeling tot doel heeft de belastingplichtige geheel te ontlasten van de btw die hij is verschuldigd in het kader van al zijn economische activiteiten, mits deze activiteiten zelf aan de btw zijn onderworpen (arrest van 25 juli 2018, Gmina Ryjewo, C-140/17, EU:C:2018:595, punt 29). Het herzieningsmechanisme waarin de artikelen 184 tot en met 187 van de btw-richtlijn voorzien, beoogt een nauw en rechtstreeks verband te vestigen tussen het recht op aftrek van voorbelasting en het gebruik [or. 5] van de betrokken goederen of diensten voor belaste handelingen in een later stadium (zie in dit verband arrest van 27 maart 2019, Mydibel, C-201/18, EU:C:2019:254, punt 27 en aldaar aangehaalde rechtspraak). Wanneer door een belastingplichtige ontvangen goederen of diensten worden gebruikt voor vrijgestelde handelingen of handelingen die niet binnen de werkingssfeer van de btw vallen, kan er geen sprake zijn van heffing van belasting in een later stadium of van aftrek van voorbelasting (zie in die zin arrest van 11 april 2018, SEB bankas, C-532/16, EU:C:2018:228, punt 38).
- 21 Artikel 188, lid 2, van de richtlijn voorziet in de mogelijkheid om een btw-aftrek niet te herzien zelfs wanneer de levering van investeringsgoederen vrijgesteld is, indien de afnemer een belastingplichtige is die de betrokken investeringsgoederen uitsluitend verder gebruikt voor handelingen waarvoor de btw in aftrek mag worden gebracht. De Republiek Litouwen heeft als lidstaat echter niet gekozen

voor de in artikel 188, lid 2, van de richtlijn geboden mogelijkheid om af te zien van de eis tot herziening.

- 22 Gelet op de bovenstaande overwegingen vraagt de commissie fiscale geschillen zich af of de keuze die de wetgever van de Republiek Litouwen bij de uitoefening van zijn discretionaire bevoegdheid heeft gemaakt, namelijk om het keuzerecht om btw in rekening te brengen te koppelen aan de voorwaarde dat de afnemer een belastingplichtige is die als btw-plichtige is geregistreerd, de beginselen van de richtlijn waarborgt, gelet op de doelstellingen en de kern van die richtlijn. De commissie fiscale geschillen stelt zich eveneens de vraag of de keuze van de belastingplichtige om btw in rekening te brengen over de levering van een oude onroerende zaak, wanneer deze keuze niet voldoet aan het in artikel 32 van de btw-wet neergelegde vereiste dat de afnemer ingeschreven moet zijn in het register van btw-plichtigen, ertoe leidt dat deze handeling kan worden aangemerkt als een belastbare levering van investeringsgoederen die voor de leverancier van de goederen geen verplichting doet ontstaan om de desbetreffende btw-aftrek te herzien. Voorts rijst de vraag of de eis van de belastinginspectie dat de leverancier de btw-aftrek herziet in de omstandigheden van deze zaak, waarin de koper van de onroerende zaak een maand na het verrichten van de handeling als btw-plichtige werd geregistreerd, in overeenstemming is met de kern van de richtlijn en met de in de rechtspraak van het Hof van Justitie ontwikkelde beginselen.
- 23 Het is noodzakelijk dat deze vragen worden beantwoord, zodat uitspraak kan worden gedaan over de klacht van Arvi, aangezien het van de uitlegging van de betrokken bepalingen [omissis] afhangt of het in rekening brengen van btw door Arvi geldig is en of de belastinginspectie het recht heeft om de door Arvi verschuldigde btw-bedragen te berekenen.
- 24 De commissie fiscale geschillen is verder van oordeel dat een verwijzing naar het Hof in de precontentieuze fase van het onderzoek van het fiscale geschil aangewezen is om dit geschil snel te kunnen onderzoeken.

De Commissie fiscale geschillen [omissis] [rechtsgrondslag van de verwijzing] besluit:

1. het Hof de volgende prejudiciële vragen te stellen:
 - „1) Is een nationale regeling op grond waarvan een btw-plichtige ondernemer alleen ervoor kan kiezen btw in rekening te brengen over de vrijgestelde levering van een onroerende zaak wanneer die zaak wordt overgedragen aan een belastingplichtige die bij het sluiten van de transactie voor btw-doeleinden is geïdentificeerd, in overeenstemming met de uitlegging van de artikelen 135 en 137 van de btw-richtlijn en met de beginselen van fiscale neutraliteit en doeltreffendheid?
 - 2) Indien de eerste vraag bevestigend wordt beantwoord, is een uitlegging van de nationale regeling volgens welke de leverancier van een onroerende zaak de afgetrokken voorbelasting over de overgedragen onroerende zaak moet

herzien wanneer hij ervoor heeft gekozen btw in rekening te brengen over de levering van die onroerende zaak, maar deze keuze naar nationaal recht niet mogelijk is op de enkele grond dat de afnemer niet voor btw-doeleinden is geïdentificeerd, dan in overeenstemming met de bepalingen van de btw-richtlijn die zien op het recht van de leverancier om btw in aftrek te brengen en de herziening van de aftrek, alsmede met de beginselen van neutraliteit van de btw en doeltreffendheid?

- 3) Staan de bepalingen van de btw-richtlijn die zien op het recht van de leverancier om btw in aftrek te brengen en de herziening van de aftrek, alsmede het beginsel van neutraliteit van de btw in de weg aan een administratieve praktijk waarbij, in omstandigheden als die in het hoofdgeding, de leverancier van een onroerende zaak de afgetrokken voorbelasting over de verkrijging of vervaardiging van de onroerende zaak moet herzien **[or. 6]** omdat de overdracht van die onroerende zaak wordt aangemerkt als een vrijgestelde levering doordat er geen gebruik kan worden gemaakt van het keuzerecht om btw in rekening te brengen (de afnemer had namelijk bij het sluiten van de transactie geen btw-identificatienummer), wanneer de afnemer van de onroerende zaak reeds vóór het sluiten van de transactie om identificatie voor btw-doeleinden had verzocht en één maand na het sluiten van die transactie voor btw-doeleinden is geïdentificeerd? Is het in een dergelijk geval relevant om na te gaan of de afnemer van de onroerende zaak, die na het sluiten van de transactie voor btw-doeleinden is geïdentificeerd, de verkregen zaak daadwerkelijk heeft gebruikt voor aan btw onderworpen activiteiten, en of er geen aanwijzingen zijn voor fraude of misbruik?";

2. het onderzoek van verzoeksters klacht van 7 augustus 2020 betreffende besluit nr. 69-79 van de Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (nationale belastinginspectie bij het ministerie van Financiën van de Republiek Litouwen) van 23 juli 2020 te schorsen totdat het Hof van Justitie een prejudiciële uitspraak heeft gedaan of de procedure bij het Hof anderszins wordt beëindigd.

[omissis] [nationale procedurele bepalingen]

[omissis]

[omissis] [naam van de leden van de commissie fiscale geschillen]